Р Е Ш Е Н И Е
№ 415

гр. София, 06.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 50 състав,** в публично заседание на 21.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **9543** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на „Комерс“ ЕООД срещу решение № 000030-7255/01.09.2025 г. на изпълнителният директор на Националната агенция за приходите.
Твърди се в жалбата, че решението на изпълнителният директор на Националната агенция за приходите, с което се отказва да се възстанови преведената по сметка на НАП държавна такса в размер на 17 500 лева по чл. 30, ал. 6 от Закона за хазарта (ЗХ), изчислена съобразно §22, ал. 1 от ПЗР към Закона за държавния бюджет на Република България за 2024 г. е незаконосъобразно като поставено в противоречие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Сочи се, че с решение № 000030-5000/18.06.2025 г. на изпълнителният директор на НАП лицензът на „Комерс“ ЕООД е прекратен предсрочно по изричното искане на дружеството, поради което сумата в размер на 17 500 лева следва да се възстанови като недължимо платена такса за целия период на действие лицензa. Излага съображения, че посочената в отказа разпоредба на чл. 30, ал. 2 ЗХ е напълно неотносима, поради разликата в същността и естеството на събираните таксата по чл. 30, ал. 6 ЗХ и тази събирани съгласно Тарифата по чл. 30, ал. 1 ЗХ. Искането към съда е да се отмени решението, като административният орган се задължи да издаде искания административен акт.
В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адвокат М. Г., която поддържа жалбата по заявените в същата основания. Претендира разноските по делото, за които представя списък.
Ответникът – Изпълнителният директор на НАП се представлява от юрк. В., който моли жалбата да бъде оставена без уважение. Подробни съображения излага в представени по делото писмени бележки Претендира юрисконсултско възнаграждение.
Съдът, след като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, приема за

установено следното от фактическа и правна страна.
Жалбата е допустима, като подадена срещу подлежащ на оспорване пред съда административен акт и от лице с правен интерес.
Разгледана по същество жалбата е основателна.
Не се спори между страните, че с решение № 000030-4236/10.09.2021 г. на НАП е издаде лиценз на „Комерс“ ЕООД за организиране на хазартни игри с игрални автомати за срок от 5 години, в игрална зала, с адрес: [населено място], ж. к. Меден Рудник № 140 А, чийто срок действие е бил до 26.09.2026 г.
Не се спори между страните, че дружеството е декларирало и внесло такса по чл. 30, ал. 6 ЗХ за поддържане на лиценз за игри с игрални автомати, в размер на 40 000, изчислена съобразно §22 от ПЗР към Закона за държавния бюджет на Република България за 2024г., а именно: за 32 месеца, считано от 01.01.2024 г. до 25.09.2026 г. - датата на изтичане на срока на лиценза.
Във връзка с подадено заявление от дружеството с решение № 000030-5000/18.06.2025 г. на изпълнителния директор на НАП лицензът „Комерс“ ЕООД е предсрочно прекратен.
Със заявление с вх. № 55-30-12381/22.07.2025 г. дружеството е поискало възстановяване или прихващане на сумата в размер на 17 500 лева за 14 месеца, преведена по сметка на НАП за държавна такса по чл. 30, ал. 6 ЗХ поради предсрочно прекратяване на лиценза като недължимо платена.
С решение № 000030-7255/01.09.2025 г. на изпълнителния директор на НАП е отказано възстановяване на сумата с мотиви, че предсрочното прекратяване на лиценза не е сред основанията, предвидени в ЗХ за възстановяване на таксата, платена за целия период на действие на лиценза. Позовал се е на разпоредбата на § 22 от ПЗР на ЗДБ за 2024 г., съгласно която организаторите на хазартни игри с игрални автомати с лицензи, издадени преди 1 януари 2024 г. дължат таксата по чл. 30, ал. 6 ЗХ, изчислена по съответната формула, която такса е платена от „Комерс“ ЕООД, тъй като дружеството е получило лиценз преди 01.01.2024 г. Според административният орган обстоятелството, че лицензът е предсрочно прекратен не е основание за отпадане на задължението, доколкото липсва нарочна разпоредба в ЗХ, която да урежда възстановяването на таксата по чл. 30, ал. 6 ЗХ. В подкрепа на този си извод органът е изложил съображения, че законът е предвидил тези такси да се декларират и съответно заплатят еднократно в срок до 28.02.2024 г., като при деклариране задължените лица следва сами да определят размера на дължимите от тях суми по формулата на ал. 3 на § 22 от Закона за държавния бюджет за 2024 г. и при условията и по реда на чл. 92 ЗХ. На следващо място органът е счела, че в случая е приложима разпоредбата на чл. 30, ал. 2 ЗХ, съгласно която платените държавни такси за разглеждане на документи по подадени искания за издаване на лицензи или за извършване на промени по издадени лицензи не подлежат на възстановяване.
Съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган, в качеството му на надзорен орган по извършване на хазартни дейности на територията на страната, в предвидената форма, доколкото съдържа фактически и правни основания и следващ се от тях диспозитив. При постановяване на решението не са нарушени административнопроизводствените правила.
Съдът намира, че оспореното решението е постановено в противоречие с материалния закон, като съображенията за това са следните:
В разпоредбата на чл. 30, ал. 6 ЗХ е предвидено за поддържане на лиценз за игри с игрални автомати със срок на лиценза от 5 години да се събира еднократна държавна такса в размер на 75 000 лв., когато игрите са организирани в населени места до 500 000 жители, и в размер на 150 000 лв., когато игрите са организирани в населени места над 500 000 жители.
В случая е налице хипотезата с 5 - годишен лиценз за населено място до 500 000 жители, поради

което таксата за поддържане на лиценза в размер в размер на 40 000, изчислена пропорционално по формулата на § 22 от ПЗР на ЗДБ за 2024 г. за 32 месеца, считано от 01.01.2024 г. до 25.09.2026 г. е заплатена на 27.02.2024 г.

В случая тъй като лицензът на дружеството е предсрочно прекратен, считано от 18.06.2025 г., не следва да се дължи заплащане на такса за периода на прекратената лицензионна дейност на дружеството след 28.06.2025 г. до 25.09.2026 г. Това е така, тъй като в ЗХ е предвидена изрична възможност за предсрочно прекратяване на лицензa по искане на организатора на хазартни игри, от което следва извода, че за „Комерс“ ЕООД не съществува задължение да поддържа дейността си след прекратяване на лиценза. И тъй като държавната такса се дължи срещу осъществяване на действие, издаване на документ или престиране на услуга от административен орган, то неправилен се явява извода на административния орган, че платената такса в размер на 17 500 лева за периода след прекратяването на лиценза не се явява недължимо платена и съответно не подлежи на възстановяване. Следователно след като не е налице лиценз, който да бъде поддържан след датата на прекратяването му, заплатената таксата по чл. 30, ал. 6 ЗХ за оставащите 14 месеца до края на срока на издадения лиценз се явява недължимо платена и като такава следва да бъде възстановена.

Противно на становището на административния орган съдът намира, че не е налице хипотезата на чл. 30, ал. 2 ЗХ, съгласно която не се възстановяват таксите, тъй като тези такси са предвидени за разглеждане на документи по издаване и изменение на документи, какъвто не настоящия случай. Таксата по чл. 30, ал. 6 ЗХ е предвидена за поддържане на лиценз, който е предсрочно прекратен.

С оглед изхода на спора и направеното своевременно искане от жалбоподателя за присъждане на разноски, на основание чл. 143, ал. 1 АПК, в негова полза следва да се присъдят такива в размер на 792.5 евро (1 550 лева).

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, 50-ти състав на Административен съд – София град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 000030-7255/01.09.2025 г. на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите.

ИЗПРАЩА преписката на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите за ново произнасяне в 7-дневен срок със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона съобразно изложеното в мотивите по-горе.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на „Комерс“ ЕООД сумата от 792.5 евро (1550 лева), представляващи разноски по делото.

Решението подлежи на оспорване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: